

Sygn. akt I ACz 196/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko (...) **sp. z o.o. z siedzibą we W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu

z dnia 29.12.2011 r., sygn. akt I Nc 800/11

postanowił: uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu zwrócił powódce wniosek zawarty w pozwie o udzielenie zabezpieczenia jej roszczenia o zapłatę kwoty 80.415,60 -zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania, do sumy zabezpieczenia 90.987 zł. Przewodniczący stwierdził bowiem, że wniosek powódki nie spełnia wymogu formalnego przewidzianego w art. 736 k.p.c. w postaci jednoznacznego wskazania sposobu zabezpieczenia, gdyż powódka domagała się zabezpieczenia poprzez zajęcie rachunku bankowego lub ustanowienie hipoteki przymusowej.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła powódka, zarzucając mu błędne zastosowanie przepisów prawa materialnego a to art. 736 § 1 pkt. 1) k.p.c. poprzez błędną wykładnię przepisu i przyjęcie, że wnioskujący ma obowiązek wskazania, który z alternatywnie wnioskowanych sposobów zabezpieczenia uważa za korzystniejszy, hierarchicznie pierwszy, ważniejszy, względem jego osoby oraz dobrego interesu, mimo, iż brak jest przesłanek uzasadniających takie żądanie.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zarządzenia o zwrocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia oraz zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 736 § 1 k.p.c., wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisany dla pisma procesowego, a nadto zawierać wskazanie sposobu zabezpieczenia, a w sprawach o roszczenie pieniężne także wskazanie sumy zabezpieczenia. Ponadto wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie okoliczności, które go uzasadniają. Jak zaś stanowi art. 738 k.p.c., Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. W razie stwierdzenia, że wniosek nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 736 k.p.c., przewodniczący zwraca wniosek bez wzywania wnioskodawcy do jego uzupełnienia.

Wskazanie sposobu zabezpieczenia w sprawach dotyczących roszczeń pieniężnych polega na wymienieniu środka wskazanego w art. 747 i nast. k.p.c. Jak trafnie podniosła skarżąca, nie jest wykluczone wskazanie przez uprawnionego dwóch lub więcej sposobów zabezpieczenia w sposób alternatywny lub ewentualny. Wówczas Sąd, kierując się treścią art. 730¹ § 3 k.p.c., powinien zastosować taki sposób, który uprawnionemu zapewni należyłą ochronę, a jednocześnie nie obciąża obowiązanego ponad potrzebę (tak np. T. Ereciński: Kodeks Postępowania Cywilnego. Komentarz. LexisNexis Polska 2009; art. 736 k.p.c.). Już z brzmienia powołanego przepisu „Przy wyborze sposobu zabezpieczenia Sąd uwzględni...” wynika, że ustawodawca przewidział i dopuścił sytuacje jak niniejsza pozostawiając wówczas wybór sposobu zabezpieczenia, przy zastosowaniu określonych przesłanek, sądowi.

W tej sytuacji należało uznać, iż skoro wniosek powódki był poprawny pod względem formalnym, winien zostać rozpoznany.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 398 k.p.c., zaskarżone zarządzenie podlegało uchyleniu.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzeknie w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

mw